

Nr 39.

Av herr **Paulsen** m. fl., om höjning av automobilskatten.

Den vid 1922 års riksdag beslutade automobilskatten har visat sig vara så bristfällig, att den ej fyller de krav man kan ha rätt att ställa på en sådan skatt.

Det synes mig nämligen vara fullt rimligt, att automobilskatten, åtminstone i någon mån, svarar mot den ökade väghållningskostnad, som uppkommer genom användande av dessa fordon.

Att så ej på långt när är fallet, kan varje väghållningsskyldig intyga. Det skall dock villigt erkännas, att de merkostnader för väglagning, som förorsakas av trafiken med de små automobilerna, s. k. personbilerna, ej äro större än att de någorlunda betäckas av den ålagda skatten.

Detsamma kan man däremot ej säga om de stora lastautomobilerna. Där de gå fram, där fördärvas vägen ohjälpligt, huru väl underhållen den än är. Våra vägar, även de bästa, äro ännu ej byggda för trafik med sådana fordon.

Följden härav är, att vägarna bliva ohyggligt dyra i underhåll.

För att komma automobilskatten att, i åtminstone någon mån, svara mot de ökade kostnaderna av vägunderhållet, tillåter jag mig föreslå,

att riksdagen ville besluta förändring i automobilskatteförordningen sålunda:

Skatt utgår för helt kalenderår för automobil, med ringar av mjuk kautschuk, för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens egen vikt, vid användning av tyngsta, till automobilen hörande karosseri:

med åtta	kr. intill en vikt av	1,000 kg.
» tio	» vid en vikt av mellan 1,000—2,000	»

Motioner i Andra kammaren, Nr 39.

med tjugu kr. vid en vikt av mellan 2,000—3,000 kg.
» trettio » » » » » » 3,000—4,000 »
» femtio » » » » som överstiger 4,000 »

Stockholm den 11 januari 1923.

Anders Paulsen,
Arlöf.

N. K. Törnkvist,
Bjuf.

Carl Lovén.